

Echte liefde

Musical voor jong en oud

Frans Busschots

Teksten en opvoeringsvoorwaarden bij Almo Antwerpen

Echte liefde?

Deze musical is uiterst geschikt voor jonge spelers. Het aantal figuranten is onbeperkt.

Decor: zetstukken (zie per scène)

Aantal scènes: 15

Spelers:

Minimum: 8 M en 14 J.

Max.: onbeperkt

Aantal figuranten onbeperkt (dansers enz.)

De leeftijden kan men aanpassen.

Ann

Liesabeth,

Kathleen

Trees

Els

Lita

Oma

Julie

Eric

De Beer, leerkracht

Agent

Chris

Karl

Leo

Herwig

Lowie

Fons

Ben

Tim

Mijnheer Dubois

Mijnheer Janssens

Het Creatief Team (6 heren, kan aangepast worden, kunn)

Scène één

Decor:

Na schooltijd, op een klein pleintje, niet ver van de school.

Net voordat het doek opgaat, klinken enkele muzieknoden van het lied “Honderd dagen nog”. Wanneer het doek open gaat zien we een grote groep spelers en figuranten die zingen en dansen op het lied “Honderd dagen nog”. Men geniet, drinkt en eet. Zo wordt bijvoorbeeld een colafles doorgegeven, eet men van een stuk stokbrood, spaghetti, enz. Echt een vrolijke toestand. Men danst op meerdere rijen van spelers: vijf of zes personen op een rij, 4 rijen achter elkaar. Afhankelijk van het aantal beschikbare spelers en figuranten. Men is intens bezig.

Honderd dagen nog en dan zijn we vrij (x2)

Honderd dagen nog en dan zijn we blij (x2)

Honderd dagen nog...

Plots stopt Chris die op de eerste rij stond te dansen, hij draait zich tot de anderen, roept luid.

Chris Stop, bullebakken! Stop!

Alles stopt plots, net alsof ze plots onbeweeglijk zijn geworden. Men kijkt vragend naar Chris.

Karl Wel, postkaart? Wat nu? Jij gooit altijd roet in het eten. We waren nu eens goed bezig.

Chris Waarmee?

Karl Ik was aan het nadenken over een nieuw lief.

Men lacht.

Chris Dat zal wel iets héél speciaal zijn. (luid) Mannen, Karl zoekt een lief.

Karl Vrouwen, ik zoek een lief. (tot Chris) Jij met je mannen. (kwaad tot Chris) En nu is mijn computer helemaal leeg. Ik moet van voor af aan beginnen.

Chris Hopeloos. Hallo, jullie allemaal. Hebben jullie er al eens over nagedacht wat jullie morgen gaan doen?

Karl Ik? Thuis aardappelen schillen voor mijn oma. En achteraf een pekelharing eten. Eentje met kop en staart.

Men lacht.

Leo Ik ga, na schooltijd, wandelen met mijn lief. Aan de andere kant van het kanaal.

Herwig En je zei gisteren dat jullie hond zere poten had.

Leo Met mijn echt lief, sul!

Lowie Ik ga echt leren kussen. Het schijnt dat ik de kneep nog niet vastheb. Ik kan het ritme nog niet vinden.

Meisjes (samen) Een, twee, drie, hup! Een, twee, drie, hup! (men lacht)

Lowie Waarover hebben jullie het?

Meisjes Kussen, sul!

Ann Ik ga morgen werk zoeken. Ik stop met studeren.

Liesabeth Ik ga naar de universiteit. Ik wil carrière maken. Pol en Soc wil ik studeren.

Ann Ik wil ook carrière maken, maar dan zonder studeren. Ik wil me opwerken.

Men lacht.

Lita Ik ga in de broodjeszaak van mijn mama helpen. Alle dagen verse komkommer eten. Heerlijk.

Fons (op, gekleed als een van de leerkrachten.) Heb ik jullie gezegd wat er hier moest gebeuren?

Meisjes (in koor) Neen, meneer De Beer!

Fons Wat? Hoe heet ik?

Meisjes (in koor) Meneer de beer is een peer.

Fons (doet gemaakt kwaad, kijkt zoekend rond om te zien wie hem een beer noemde, een typische houding van een bepaalde leerkracht.) Wat? Wie? (even later) Niemand zeker? Doe maar rustig verder, ik pas de cijfertjes wel even aan. Ieder zijn pleziertje. (stopt met een leerkracht na te bootsen)

Chris (zingt met sterke stem) Honderd dagen nog...(de muziek zet in en iedereen danst gewoon verder.)

Men zingt 2 maal de zin *Honderd dagen nog en dan zijn we vrij*.
 Dan zingen de meisjes aansluitend de zin *Meneerke de beer is een ronde peer*.
 De jongens zingen nu alleen: *Honderd dagen nog en dan zijn we blij*.
 De meisjes zingen: *Hij is er altijd, bij goed en slecht weer*.
 Dan zingt iedereen: *Honderd dagen nog en dan zijn we blij*.

Muziek stopt. De dansers blijven staan.

Chris Wat nu, sukkel? Waarom stopt dit lied?

Leo Alle woorden zijn opgebruikt.

Eric (op, kijkt naar de dansers, spreekt een tekst uit)
Mijnheerke de beer is een ronde peer
Hij is er altijd, bij goed en slecht weer
Mijnheerke de beer zetten we in de scheer
Wij smeren hem in met teer, deze peer
Mijnheerke de beer, de peer, dat doet zeer

Chris En wat ga jij doen, Eric?

Eric Ik heb er genoeg van. Ik ben bijna 20. Ik ga werken. Studeren is een hobby als een ander. Ik ga werken en mijn hobby brengt dan nog wat centen op.

Ann (tot Eric) Ga je mee een pintje drinken?

Eric Dat is nu eens gesproken. (tot iedereen) Vrouwen moeten voor mij niet mooi zijn, als ze maar zo nu en dan een pintje betalen.

Ann Schoft! Bij Gilbert?

Eric Bij Els. In de olifant.

Ann Bij Gilbert. Onder de toren.

Allen Bij Gilbert. Ann betaalt.

Men roept door elkaar: “Onder de toren”, “Gratis”, “Voor niets”, “Ik heb dorst”, ...

Allen af, behalve Eric en Ann.

Eric (kijkt naar Ann, verliefd) Op naar De Olifant! (neemt Ann bij de hand, af.)

Einde scène één

Scène twee

Decor: de woning van oma. Een kast, drie stoelen, een tafel, een tv, ...

Oma schilt aardappelen. Zij zingt:

Aardappelen

Aardappelen hebben alle jaren dezelfde kleur
Aardappelen hebben alle jaren dezelfde geur
Aardappelen veranderen niet en dat hoeft ook niet

Rimpeltjes komen er ieder jaar bij en blijven altijd
Rimpeltjes worden ieder jaar groter en nog groter.
Aardappelen hebben alle jaren dezelfde kleur
Aardappelen hebben alle jaren dezelfde geur
Aardappelen veranderen niet en dat hoeft ook niet
Mijn handen trillen en mijn mes beeft en beeft ach, ach
Wat is een oude vrouw hier nog op aarde? Welke waarde?

Ann (op, blijft staan) Dag, oma!

Oma (kijkt op, glimlacht) Dag, Ann!

Ann Oma, dat heb ik niet graag! (geeft Oma een zoen, omhelzing)

Oma Wat, mijn lief kind?

Ann Jij lijkt wel een oude vrouw.

Oma Dat ben ik ook.

Ann Niet. Jij ruikt naar sunlight zeep. Ik kom bij jou gezonde lucht opsnuiven. Oude mensen rieken soms naar een soort bruine zeep.

Oma Verkopen ze dat nog in de winkels?

Ann Wat?

Oma Bruine zeep?

Ann Dat weet ik niet. Mijn mama heb ik dat eens horen zeggen. Meer weet ik daar niet van. Niet zagen en proberen gelukkig te zijn!

Oma En hoe gaat het met jou, Anneke?

Ann Prima, oma. Prima. (zet zich)

Oma Echt? Als ik in jouw ogen kijk...

Ann Hou op, oma!

Oma Jij stopt met studeren? (Ann knikt) Achttien jaar is te jong om te stoppen met studeren. Ik was twaalf toen ik van de school werd gehaald. Ik was er nodig op de boerderij. Ik kon ploegen als de beste man. Toen al. Maar toen ik twintig was kon ik nog altijd ploegen, als de beste. Maar meer kende ik niet. Jij moet verder studeren.

Ann Later kan dat nog, oma. Ik ben het zo moe in die school.

Oma (boos) Je moet je best doen. Ons Els, jouw mama, heeft gestudeerd zoveel als ze maar kon. Ze was de slimste niet, maar heeft haar best gedaan. En kijk wat ze bereikt heeft. Hoofd aankoop van de afdeling kleding

Ann Ik weet het niet, oma. Ik wil wel maar ik kan niet. Studeren interesseert me niet.

Oma Jouw resultaten zijn ook niet om naar huis te schrijven. Wat ga je straks doen als je de school verlaat zonder diploma?

Ann Oké, ik zal mijn best doen. Ik studeer wel voor dat diploma. Ik hoop alleen dat ik niet te veel overschot heb. Net voldoende is genoeg.

Oma (naar Ann toe) Hoelang nog?

Ann We hebben net de honderd dagen gevierd.

Oma Jij maakt mij een lijstje met daarop per dag hoeveel uur je studeert voor je examen. Per uur dat je effectief studeert geef ik je drie euro. Daar kun je dan een mooi kledingstuk kopen. Of winterbotten voor volgend jaar. Maar niet in dat café gaan zitten, hoe heet dat nu ook al weer? (strenger) En blijf bij die Eric weg. Die doet niets liever dan zich lazarus drinken op jouw kosten. Niet van mijn 3 euro's, versta je.

Ann Oma, als je zo kwaad blijft, dan kom ik in het vervolg een keertje minder.

Oma Dat moet je dan maar weten. Je kunt ook wat vroeger komen, dan kun je zelf de aardappelen schillen.

Ann Hoe gaat het met opa?

Oma Hij knort alle dagen. Hij weet dat het nooit meer goed komt, sinds hij met die auto omvergereden is. Ik heb duizend keer gezegd dat hij maar thuis moest blijven, bij mij. Maar mannen, als ze iets in hun hoofd hebben dan voelen ze dat overal. Kom je nu aardappelen schillen?

Ann Ik weet het niet.

Oma Dat valt buiten de regeling. Aardappelen schillen dat doe je uit vriendschap. (wijst naar kastje) Haal dat sigarendoosje uit die bovenste schuif, links vooraan.

Ann (haalt doosje uit de kast en geeft dat doosje aan oma) Wat zit daar in?

Oma (opent doosje, laat de inhoud zien) Allemaal centen. En als ik er niet genoeg heb, dan ga ik naar de bank. (toont enkele briefjes van 10 euro, steekt ze terug weg, naar kastje, plaatst doosje terug in de schuif)

Ann Je meent het. Die drie euro zegt me wel wat. Maar toch is het zo een raar getal. Drie euro. Drie maal drie is negen. En je hebt briefjes van 10 euro.

Oma Als je een héél goede uitslag hebt, pas ik de cijfers wel wat aan. (vertrouwelijk)
Ik ben de slechtste niet, Anneke! (gewoon) En wat ga je doen, na de grote
vakantie?

Ann Werken. Ik kan goed met de computer overweg. Ik kan goed Frans, Duits en
Engels spreken. Ik wil carrière maken, oma. We zien wel.

Oma Loop niet verloren, snotaap!

Ann geeft oma een zoen, loopt af. Oma neemt doos met aardappelen en schilt verder. Terwijl
zingt ze haar lied **Aardappelen hebben ieder jaar ...** Ze zet de doos met aardappelen weg
en ze danst terwijl ze zingt. Oma danst natuurlijk anders dan die jonge meisjes en jongens in
scène één.

Einde scène twee

Scène drie

Decor: het pleintje

Chris, Karl, Leo, Herwig, Lowie, Fons, Ben en Tim zitten rond een bankje. Ze hebben
papieren in de hand en praten tegen elkaar. Wanda, Kathleen, Trees, Els en Lita zitten rond
een andere bank en bespreken het zelfde.

Ann (op, kijkt verwonderd naar de twee groepjes) Komaan, berepoten. Wat is er hier
gaande? Scheiding der machten?

Geen antwoord.

Ann Hallo? Opiumsnuivers.

Chris Jij beledigt ons weer!

Ann Zou dat mijn bedoeling geweest zijn? Zou ik zo dom zijn?

Eric Niet zeveren. We leren een toneelstukje, voor het afscheid.

Ann Mag ik mee doen?

Lowie Voor mij moet dat niet.

Ben Ja, jij mag meedoen.

Chris Ik ben de schrijver. Men heeft mij gevraagd om de tekst te leveren. Ja, iemand
moet het doen. En ik ben...

Eric Jij de schrijver. (toont papiertje) Is dat de tekst.

Chris We moeten samen brainstormen. Samen verder uitwerken. Daar zijn we toch mee bezig. Of niet soms?

Eric We moeten situaties bespreken en dan improviseren. En jij (kijkt naar Chris) , jij mag dan alles noteren en van punten en komma's voorzien. (minachtend naar Chris) De man met copyright.

Chris Jullie allemaal moeten in een hoopje te wachten staan op de komst van de Beer. Hij heeft iemand gevonden om mee te trouwen. Wie speelt de Beer?

Eric Omdat er niemand anders is, zal ik dat wel doen.

Ben Ik wil dat ook doen. Wie speelt de toekomstige echtgenote. Je gaat van de Beer toch geen homo maken, denk ik?

Chris Ann, jij moet de toekomstige echtgenote van de Beer spelen.

Ben Dan wil ik wel de Beer spelen. Ik zit al dagen met de idee dat ik Ann eens wil kussen.

Eric Ik zal dat wel spelen. (tot Ben) Jij moet maar voor pastoor spelen. Die kans krijg je maar eens in je leven.

Chris Opstellen! Twee rijen. Vreugdekreten, of plechtige zang.

Eric (tot Ann) Kom, je handen wat hoger. Plechtig.

Tim (kijkt naar Eric en Ann die zich opstellen) Dat zou een mooi koppeltje zijn.

Ben Het koppeltje gaat naar de pastoor en die kust de trouwlustigen en dat is het dan.

Eric De pastoor kust niemand. Die zwiert met een kwispel en trekt een serieus gezicht. De kersverse echtgenoot die kust de bruid.

Ben Dat is toch geen toneelstukje.

Eric Maar in de zaal kan dat grappig overkomen.

Ben Wat is daar grappig aan? Jij bent nu al verliefd op Ann. Waarom mag iemand anders Ann niet eens kussen?

Ann Voor 10 euro mag iedereen mij kussen.

Ben Gewoon of uitgebreid?

Ann Gewoon, sul. Maar jou nog voor geen vijftig euro.

Eric Opstellen, twee rijen, applaudisseren. Hier. Twee meter tussen de rijen. (tot Ben) En waar gaat de pastoor staan?

Ben (wijst) Hier zeker. De kerk is daar. De pastoor ontvangt het paar buiten de kerk.

Eric Doe maar. Anders duurt het nog een halve dag. Pastoors kun je toch niet commanderen.

Ben Daar ben ik dan ook pastoor voor. En jij hebt zeker het warm water niet uitgevonden.

Eric Kom, Ann!

Ann en Eric als toekomstig koppel zeer plechtig naar de pastoor toe. Men applaudisseert en men imiteert de bruidsmars (popom, popom, ...) en dit op verschillende toonhoogten. Het lijkt wel een echt orkest.

Ben Opnieuw.

Eric Wat nu weer?

Ben Kleding, houding, manier van gaan...

Ann Ik was bijna met de verkeerde getrouwd. Vooruit Eric. Laat zien wat je kan!

Tim Wat? Nu al? Eerst trouwen, hé kameraad!

Eric (tot Ben) Waar bemoei jij je nu weer.

Mijnheer Dubois van een bekende publiciteitsfirma steekt het plein over, kijkt naar de plechtigheid. Ann kijkt even naar Dubois. (zij probeert later bij de firma Dubois aan werk te geraken)

Eric Opnieuw.

Iedereen zet zich opnieuw in de beginstand. Eric neemt een jas van Fons over en kleed zich zoals de Beer zich kleedt. Ze vertrekken opnieuw. De twee rijen worden best gevormd van fond naar voorkant. De pastoor (Ben) kan zich best wat van de rijen verwijderd opstellen. Zo ziet het publiek in de zaal het grappig koppel richting vooraan stappen. De twee rijen zijn niet zo stabiel. Sommigen lopen van achteraan naar vooraan, anderen staan dubbel. Het moet een prettige boel zijn. Men kan ook met vlaggetjes zwaaien of confetti uitstrooien. De pastoor kijkt met grote belangstelling naar het naderend echtpaar.

Ben Het is al goed. Ik verklaar jullie man en vrouw. Jullie mogen nu kussen.

Fons Is dat alles? Moet ik daar zoveel voor betalen? Pastoor, je moet dat verhaaltje wat langer maken.

Ben Prima. Welkom, lieve mensen allemaal. Speciaal welkom aan het jonge koppel. Zijn jullie uit liefde gekomen? Goed, dan is het aan halve prijs. Namens de Kerk wil ik jullie vandaag verenigen voor het leven en al de tijd daarna. Ann wil jij trouwen uit volle goesting?

Ann Ja.

Ben Eric, wil jij uit liefde trouwen met Ann, hier aanwezig?

Eric In het echt wil ik dat ook doen. Ja, natuurlijk.

Ben Dan verklaar ik jullie man en vrouw voor het leven en al de tijd die daarna nog komt. Jullie mogen elkaar kussen.

Tim (roept plots luid, op het moment dat Eric Ann wilt gaan kussen) De echte Beer is er!

De Beer (op, blijft staan. Kijkt naar de stoet. Met bulderende stem) Wat gebeurt er hier?

Men stuift uit elkaar. Alleen Ann en Eric blijven staan. Ook de pastoor staat aan de kant. Iedereen is een beetje bang.

De Beer Vooruit dan maar! Jullie waren aan het repeteren? Goed. Ik doe mee. Kom, Ann.

Ann naar De Beer toe. Hij neemt haar hand. Kijkt naar de kinderen.

Tim De oude bok en het groene blaadje!

De Beer (stelt zich op. Kijkt geamuseerd naar de anderen.) Kom, kom, we moeten deze scène goed repeteren.

Men komt terug op twee rijen staan. Er is geen enthousiasme meer. Het lijkt wel een begrafenis.

Eric Nu is het niet meer plezant.

De Beer Voor jou, dat kan ik begrijpen.

De spelers (door elkaar, dan allemaal gelijktijdig) Dat is niet plezant meer. Niet plezant. Niet plezant!

De Beer doet met Ann enkele stappen in de richting van de pastoor, draait zich langzaam om, kijkt naar de spelers.

De Beer Mooi, niet?

De spelers Neen, niet plezant!

De Beer Ik ben ook jong geweest!

Tim Dat zal dan wel lang geleden zijn...

De Beer Ik heb een voorstel. Maar het gaat alleen door als jullie allemaal akkoord zijn. Eerst zeggen dat men akkoord gaat en dan hoor je het uitgewerkte voorstel.

Tim Een voorstel?

De Beer Ja.

De spelers (na kort onderling overleg- men praat onder elkaar) Akkoord!

Tim In het slechtste geval kunnen we altijd nog van gedacht veranderen.

De Beer Jullie waren de beste klas in jaren. Ik vond jullie sympathiek.

Fons Dan moeten die anderen nogal een soort van ...varkens geweest zijn.

De Beer (lacht)... kleine beertjes.

Chris (stilletjes tegen Karl) Dat is nu een hele andere meneer. Je zou hem niet herkennen.

De Beer Ik nodig jullie uit om mee iets te gaan drinken bij Gilbert, Onder de Toren. Ik betaal. Een pintje voor een geslaagde bruiloft. En een tweede voor een lang en gelukkig leven. Ik wens jullie allemaal veel succes toe. Komaan! (zwaait met de hand)

De spelers zingen het liedje van De Beer.

Men volgt De Beer.

Einde scène drie

Scène vier

De kleine bureau van de receptioniste. Een klein bureeltje, een stoel er voor en een stoel er achter. Enkele papieren op het bureau. Er speelt een moderne muziek. Zij neuriet mee, gaat er helemaal in op. Staat op, danst, actieve uitdrukking. Na het muziekje gaat ze zitten en begint met het lakken van haar nagels van haar handen. Ze is druk bezig als Ann opkomt. Ze is maar gewoon gekleed. Eigenlijk had ze voor deze sollicitatie wel wat andere kleding mogen aandoen. Julie zet de muziek af.

Ann Goede morgen, juffrouw!

Julie (terwijl ze verder doet) Goede morgen.

Ann Goede morgen, juffrouw!

Julie (kijkt met een schuin hoofd naar Ann) Ben je zeker dat je hier moet zijn?

Ann Ja.

Julie Zo. (kijkt naar Ann) En wat kom je doen?

Ann Ik zou graag mijnheer Dubois spreken.

Julie Schrijf maar op een briefje waarom je mijnheer Dubois wilt spreken. (schuift balpen en papiertje naar Ann toe, terwijl ze verder haar nagels lakt.)

Ann Wat maakt men in deze fabriek?

Julie (tegen haar goesting, ze zou liever gerust gelaten worden) Dit is geen fabriek. Hier staan geen machines.

Ann Dan wordt hier niet gewerkt?

Julie (vernietigende blik naar Ann) Inventief International is een studiebureel. Met bekendheid over heel de wereld. Wij handelen zelfs met Chinezen en Noord-Koreanen.

Ann Hier wordt dus veel nagedacht.

Julie Wij bepalen de strategie van bedrijven. Hoe nieuwe producten lanceren, hoe de publiciteit verzorgen enz. En hier wordt wel gewerkt! (doet verder met haar nagels)

Ann Ik wil gewoon mijnheer Dubois spreken.

Julie Dat heb je al gezegd. (wijst met haar vinger) Papiertje invullen. (stopt met nagellakken)

Ann Ik wacht wel even.

Julie Mijnheer Dubois is bekend over heel de wereld. Hij heeft het druk. Altijd.

Terwijl Ann met Julie praat, komt mijnheer Janssens, een directeur van een conservenfabriek, uit het kantoor van mijnheer Dubois. Hij kijkt naar Ann, schudt het hoofd.

Janssens (naar Ann toe) Jij komt een blok zeep vragen? (vertrouwelijk) Hoelang is het al geleden dat jij je gewassen hebt?

Ann Dat zou ik aan mijn stuk Sunlightzeep moeten vragen.

Janssens Mijn dochter is beter opgevoed.

Ann Rijke mensen kunnen zich zelfs met twee stukken zeep gelijktijdig wassen. Zo van die geparfumeerde zeep. Geweldig verleidelijk. En attractief.

Janssens In dit bedrijf werken alleen nette mensen. Als je een betrekking wenst, dan kun je altijd bij mij proberen. In de afdeling erwtjes heb ik nog wel enkele vacatures vrij. En later komt de selder, ...

Ann Dat zou leuk zijn: al die erwtjes tellen voordat ze in die verpakking gaan. Ik kan namelijk tellen. En misschien zelfs beter dan jij!

Janssens Ben je boos, juffrouw?

Ann Neen. Ik ben zeer selectief. Ik word niet op iedereen boos.

Janssens Denk er maar eens over na. (monstert haar) Misschien ben je wat frêle om in mijn fabriek te komen werken. (kijkt vriendelijk naar Julie) Dag, juffrouw Julie!

Julie (knikt vriendelijk naar mijnheer Janssens, kijkt dan streng naar Ann) Invullen!

Ann (aarzelt, denkt na. Op dat moment komt mijnheer Dubois uit zijn kantoor. Met sigaar in de mond, kijkt zelfvoldaan)

Dubois Alles in orde, Julie? (ziet dan Ann, wijst naar Ann) Bezoek?

Ann Goede morgen, mijnheer Dubois.

Dubois Ook een goede morgen. (monstert Ann)

Julie (wijst naar Ann) Zij was net bezig met het invullen van het bezoekersbriefje.

Dubois (kijkt naar het papiertje) Je was nog niet ver.

Ann Ik ben op zoek naar werk, mijnheer Dubois.

Dubois (kijkt rond, doet alsof hij iets zoekt) Ja, werk...(kijkt naar Ann) Voor kuiswerk kom je niet in aanmerking. Je bent wat tener gebouwd. Trouwens: het kuiswerk is uitbesteed. Ik heb niets voor jou.

Ann Dat is dan jammer voor jou, mijnheer Dubois.

Dubois Wat bedoel je? (Ann haalt schouders op. Dubois naar Ann toe) Jij ziet er wel wat simpel uit, maar je bent wel krachtig van taalgebruik. Je moet wel talenten hebben. Wacht eens even. (denkt na) Je mag maandag beginnen. In de reproductieafdeling. Acht uur en hier aanmelden. Geen korte rokjes en dat gedoe in mijn bedrijf. Een lange broek en een bedekkende blouse. (naar Julie) Noteer dat allemaal, Julie? (zij knikt)

Ann Dank u, mijnheer Dubois.

Dubois (steekt hand even omhoog, af)

Julie Hier invullen. Inventief International is een bedrijf met standing. (kijkt naar Ann, die bezig is met het invullen van het papiertje) Stijlvolle kleding waarin je gemakkelijk kunt werken. En geen gedoe met jongens.

Ann De reproductieafdeling, wat doet men daar?

Julie Reproducieren.

Ann (geeft papiertje af. Julie bekijkt, knikt) In orde?

Julie Ik wens je het allerbeste alhoewel ik er niet in geloof. Jij houdt het hier geen maand uit.

Ann Jij misschien ook niet, eens ik directeur ben. (af. Julie kijkt haar na, schudt met het hoofd.)

Einde scène vier

Scène vijf

Ann komt van het bezoek aan de firma van mijnheer Dubois en zet zich op een bank. Even later komt Eric al fluitend aan. Hij ziet Ann zitten en stapt naar haar toe.

Eric Hallo! (steekt hand omhoog bij wijze van groet)

Ann Ook hallo.

Eric Je zit daar zo rustig? Content van uw eigen?

Ann Ik ben altijd content van mijn eigen. En jij ? Kom je van je werk bij Dubois?

Eric Ja, en ik heb succes.

Ann Waarmee?

Eric Als computer tekenaar. Men vindt mijn tekeningen geweldig.

Ann Het zijn beleefde mensen, wil je zeggen?

Eric Neen. Vandaag nog heb ik een tekening gemaakt voor een ontwerp van kousen.

Ann Kousen? Die verkopen toch zichzelf? Wie kousen nodig heeft koopt er. Zo simpel is dat.

Eric Ik moet toegeven: het was een eenvoudige tekening, maar met pittige kleuren. De baas van het creatief team vond het uitstekend. En daar is het toch om te doen.

Ann Dan moet ik je gemeend feliciteren.

Eric Dank u. En hoe staat het nu met onze liefde?

Ann Wat?

Eric Onze relatie?

Ann Die is goed, denk ik.

Eric Ik bedoel, meer dan een goede dag en een goede avond.

Ann Wat bedoel je precies?

Eric Wij zouden een stel kunnen worden.

Ann Dat is een goed idee.

Eric Waarop wachten wij dan nog?

Ann Op mijn antwoord.

Eric En dat kan zijn?

Ann Dat ik nog moet nadenken.

Eric Als ik me goed herinner heb je mij dat nog eens geantwoord. Hoelang kan dat duren, nadenken?

Ann Dat heeft te maken met de stand van de maan. Bij volle maan kan ik het beste nadenken.

Eric En hoever staan we met die maan?

Ann Ik ga ook werken bij de firma van mijnheer Dubois.

Eric Je antwoordt niet.

Ann Jouw voorstel doorkruist mijn andere zorgen en bezigheden. Jij met je maan.

Eric Raar.

Ann Wat raar?

Eric Zeg dan gewoon dat je geen goesting hebt. Ik hou niet van zo rond de pot draaien.

Ann Weet je wat, Eric? Soms vind ik je de beste kerel van heel de wereld. En soms denk ik dat jij iemand bent die heel de wereld wilt afbreken.

Eric Ik contesteer wel graag en onrecht kan ik niet verdragen.

Ann Dat is een pluspunt.

Eric Dat valt dan mee.

Ann zingt het lied DE WERELD AFBREKEN

(tekst cursief wordt door Eric gezongen)

Jij zou heel de wereld kunnen afbreken, in een keer
Jij zou heel de wereld kunnen afbreken, in een keer

Daarmee heb ik geen probleem, daarmee heb ik geen probleem
Maar je moet wel een andere wereld opbouwen, meteen
Als je iets afbreekt moet je meteen iets vervangend opbouwen
Als je iets afbreekt moet je meteen iets vervangend opbouwen
Daarmee heb ik geen probleem, daarmee heb ik geen probleem
Jouw mooie wereld zou ik kunnen liefhebben of verwerpen
Jouw mooie wereld zou ik kunnen liefhebben of verwerpen
Daarmee heb ik geen probleem, daarmee heb ik geen probleem
Ik zou heel jouw wereld kunnen afbreken, in een keer
Ik zou heel jouw wereld kunnen afbreken, in een keer
Daarmee heb ik wel een probleem, daarmee heb ik wel een probleem
Ik zou een nieuwe wereld kunnen bouwen, in een keer
Ik zou een nieuwe wereld kunnen bouwen, in een keer
Daarmee heb ik wel een probleem, daarmee heb ik wel een probleem
Als jouw wereld en mijn wereld een en dezelfde zijn
Als jouw wereld en mijn wereld een en dezelfde zijn
Dan hoefde men niets af te breken, dan hoefde men niets af te breken
Jouw wereld en mijn wereld moet een wereld zijn, een wereld zijn. (zingen samen)
Jouw wereld en mijn wereld moet een wereld zijn, een wereld zijn. (zingen samen)

Eric Wat bedoel je dan? Ik mag toch wel mijn mening hebben, over alles?

Ann Ik heb alleen maar problemen met mensen die tegen alles zijn maar niets in de plaats zetten.

Eric Bij voorbeeld?

Ann Breek een oude fabriek af en discuteer gedurende jaren over wat er in de plaats komt. Denk eerst na waarvoor die ruimte kan dienen. Denk na over voor wat eventueel bepaalde oude gebouwen nog kunnen dienen in afwachting van afbraak en dan nieuwbouw.

Eric Jij maakt het allemaal wel moeilijk. Ik wilde gewoon maar wat praten. Problemen van de toekomst stellen zich nu nog niet.

Ann Alleen: wat de toekomst brengt zullen we nooit veel vooraf weten. We moeten wel samen enkele ideeën hebben die in dezelfde lijn kunnen gaan.

Eric (zet zich naast Ann) Ann, weet je dat ik al jaren naar je verlang. Jij bent voor mij...

Ann Dat doet mij plezier, Eric. Ik denk echter dat ik nog niet zo ver ben.

Eric Wat is er mis met mij?

Ann Niets. Jij bent een beste kerel.

Eric De schoolperiode is voorbij, we staan nu met beide voeten in het werkelijk leven. We zouden binnen een tijdje kunnen trouwen...

Ann (recht) Dat zou allemaal kunnen.

Eric Wat houdt ons dan tegen?

Ann Ik weet het niet. Ik weet het niet. Ik heb tegenwoordig geen tijd.

Eric Je moet toch geen huiswerk meer maken. Je moet niet op een klein broertje passen. Je bent vrij.

Ann Eigenlijk verrast jouw vraag mij.

Eric Ik had eerst wat over het weer moeten praten?

Ann Ik dacht dat je mij ging vragen over hoe het ging met mijn carrière, met mijn vakantieplannen. Voor vrijen ben ik nog te jong, Eric. Ten minste: ik voel mij daarvoor nog te jong.

Eric (recht, wandelt in de buurt van de bank) Ik wil je niet opeten. Gewoon wat vertrouwelijke gesprekken. Samen naar de cinema, samen op reis gaan, samen ... doorgedreven vriendschap.

Ann Ik waardeer ten zeerste jouw vriendschap, Erik. Maar ik weet het niet. Ik denk dat wij niet voor elkaar geboren zijn. Ik wil eerst carrière maken, dan een tijdje met een rugzak de wereld rond trekken.

Eric Normaal doet men dat andersom. Eerst met de rugzak en dan bouwen aan een veilig nestje.

Ann Dan kom ik er niet meer toe. Ik wil eerst mezelf bevestigen. Meer leren geloven in mezelf.

Eric Je antwoord is dus neen?

Ann Mijn antwoord is “ ik weet het nog niet”. Ik kan nog geen beslissing nemen.

Eric Jij hebt mij jaren een beetje voor de gek gehouden en nu...

Ann (troost Eric) Ik moet eerst een beetje mezelf leren vinden. Een heel leven is lang, Eric. Laten we binnen een tijdje nog eens over jouw voorstel praten.

Eric (kwaad) Jij bent een seuteke. Wat jij hebt, heeft iedereen. Ik vind wel een deftige griet. Jij, ik had jaren geleden jou moeten laten vallen. Salu! (kwaad weg naar af)

Ann (zet zich, kijkt naar Eric die afgaat, handen aan haar hoofd, even is het stil, dan zingt ze liedje)

MEZELF ZIJN

Waarom denken anderen altijd in mijn plaats?

Waarom dirigeren anderen alles voor mij?
Waarom kan ik mezelf niet zijn, eens mezelf zijn?
Ik hou van het leven
Dat mij is gegeven

Ik hou van een morgen
Totaal zonder zorgen

Ik wil nu mezelf zijn
Geloven zonder pijn

Ik bied alle mensen
Mijn oprechtste wensen

Na het laatste refrein verlaat ze het podium.

Einde scène vijf

Scène zes

Het kantoor van mijnheer Dubois. Links midden een bureel en anders niets.
De zes leden van het Creatief Team staan op een rij (fond) met gezicht naar Dubois die achter zijn bureau zit.

Dubois En heren?

Man 1 (de verantwoordelijke van de groep) Mijnheer Dubois, we hebben te weinig tijd gehad.

Dubois kijkt even op, knikt naar Man 1.

Man 1 Te weinig tijd, mijnheer Dubois.

Dubois Verder!

Man 1 Twee dagen.

Dubois Dat valt dan wel mee.

Man 1 Te weinig tijd. Anders hadden we weer een prachtige slogan bedacht. Een dag om op te warmen, een dag om uit te broeden.

Dubois (van zijn bureau naar Man 1 toe) Weet jij wat creativiteit betekend?

Man 1 Zeker, mijnheer Dubois. Creativiteit...

Dubois Ik zal het je zeggen. Creativiteit wordt geboren op het moment dat men te weinig tijd heeft. Wie te veel tijd heeft, kraamt onzin uit. Denkt dat men het ei van Columbus uitgevonden heeft. Creativiteit is iets zien dat er niet is en dat

gestalte geven. Dat dan concrete vormen geven is maar afwerken, zou zelfs eigenlijk door de afdeling reproductie kunnen gebeuren. Kinderspel.

Dubois zingt lied Creativiteit. De anderen doen schuchter mee.

Creativiteit is kinderspel
Creativiteit weet je wel
Creativiteit is kinderspel
Creativiteit, ja, wel, wel, wel

Je moet er haast niet voor nadenken
Het komt zo van je hoofd op papier

Je moet alleen maar willen nadenken
Met je hoofd en je verstand lukt het

Wie niet creatief kan zijn mist iets
Wat velen nooit zullen ontvangen

Het creatief team applaudisseert. Men feliciteert mijnheer Dubois.

Dubois Heren, dit is een beslissend moment. Onze firma wil steeds vooruit, vooruit. En wie die vooruitgang remt of niet voldoende steunt, opent de buitendeur.

Man 1 Wat wil je eigenlijk, mijnheer Dubois?

Dubois (trionfantelijk) Ha! Een goede vraag. Wat wil ik?

Man 2 Een goede slogan.

Dubois Neen. Neen. Ik wil geld verdienen. En daarom heb ik een goede slogan nodig. Eigenlijk is die slogan bijkomstig. Indien mijnheer Janssens zijn erwtjes kan verkopen, is voor mij de kous af. En eigenlijk lust ik geen erwtjes.

Man 1 Wat wil je eigenlijk? Een slogan? Laat ons zeggen twee, maximum driedagen. Meer tijd hoeft niet.

Dubois (kwaad, naar de zes mannen toe) Wat? Twee dagen? Drie dagen? Hoeveel dagen eigenlijk? Weten jullie wel over hoeveel geld het gaat?

De zes schudden het hoofd. Op dat moment komt Ann binnen. Dubois hoort haar aankomen en draait zich kwaad om. Dubois kijkt met open mond naar Ann.

Dubois En? En?

Ann Goede morgen, mijnheer Dubois.

Dubois Dat is het minste wat je kunt zeggen. Een goede morgen. Helaas! Helaas. Het is geen goede morgen.

Ann Bij mij wel. Ik kom hier voor de eerste dag werken.

Dubois En was de receptioniste daar niet?

Ann De juffrouw die altijd haar nagels lakt? Neen, die was er niet.

Dubois Je bent niet gekleed volgens de stijl van het huis. (kijkt naar haar schoenen) Zo, je hebt toch al nieuwe schoenen aan.

Man 1 (wijst naar Ann) Nu zijn we weer uit onze concentratie! Zo lukt het ons nooit.

Dubois Ik denk er aan jullie allemaal te ontslaan. Wat ben ik met zo een Creatief Team?

Ann Mag ik het probleem kennen, mijnheer Dubois?

Dubois (praat heel vlug, tegen zijn goesting, waar bemoeit dat kind zich mee?) De erwtenaanvoer is dit jaar groter dan de voorbije jaren. Mijnheer Janssens wil dat zijn bedrijf door een sterke campagne ondersteunt wordt. Er moet voldoende reclame gemaakt worden of hij zal met een grote stock blijven zitten.

Ann Wat zoekt men dan?

Dubois Een verkoopslogan. Maar, waarom vertel ik je dat allemaal?

Ann Geen probleem. Laat me even nadenken!

Dubois (wijst naar de zes) Zij denken al een hele week na.

Ann (lacht) Dat was nu eens heel eenvoudig.

Man 1 Eenvoudig?

Ann Natuurlijk. (met gebaren enz.) Een glazen bokaal vol met erwttjes, eigenlijk kan het deksel er bijna niet op omdat er zoveel erwttjes in de bokaal zitten. Boven de bokaal een brede rij erwttjes die allen vechten om in de bokaal te geraken.

Man 1 Wat is dat voor iets?

Ann (onverstoorbaar verder) En nu komt het! De slogan: Altijd 100 erwttjes meer dan de concurrentie! Mooi, niet?

Even is het stil.

Dubois Wauw! (prevelt voor zich uit) Altijd 100 erwttjes meer dan de concurrentie. (trionfantelijk, luid) Ja, dat is het. (op zangtoon) Altijd 100 erwttjes meer dan de concurrentie.

Man 1 Zocht je zo iets eenvoudigs?

Dubois Neen, ik zocht niets. Alleen wilde ik een slogan die ook door mijnheer Janssens goed bevonden werd. Dit is het summum!

Man 1 Dat hadden wij ook gekund. Altijd 110 erwtjes meer dan de concurrentie is trouwens veel beter. (andere mannen knikken instemmend)

Dubois Neen, dat duidt op krenterigheid. Altijd 100 meer dan de concurrentie is de slogan. Honderd is een rond getal. Een symbolisch getal.

Man 1 Toch vind ik dat...

Dubois Ik ga jullie allemaal ontslaan. Deze jongste bediende van de reproductie heeft ons bedrijf gered. Bravo, bravo!

Ann Niet doen. Deze mensen hebben meer talent in huis dan men vermoedt. Met een kleine promotie ben ik trouwens best tevreden.

Dubois Wat moet ik met zo een bende?

Ann Je zult nog blij zijn dat je zo een sterke ploeg denkers in dienst hebt. Ik stel voor dat je ze eerst een weekje bij de dienst reproductie laat werken. En waaruit bestaat nu mijn promotie ook weer?

Dubois (naar telefoon toe, belt) Dag, meneer Janssens. Met Dubois. Ja, we zijn klaar met de campagne. Het koste ons zweet, bloed en tranen, maar het is gelukt. Ja, natuurlijk. (kijkt op uurwerk) om 11 uur is oké. We kunnen achteraf iets lekker eten, om de campagne inzet te vieren. Zeker. Geweldig. Tot dan. (telefoon neer) (kijkt naar publiek) Onze firma is gered.

Man 1 Die campagne voor zwemkleding, gaat die door?

Dubois Alles gaat door. (naar Man 1 toe) Verknoei het nu niet meer.

Man 1 (tot de anderen) Kom, we gaan nu ernstig werk leveren. (kijkt kwaad naar Ann, naar haar toe, spreekt zodat Dubois het niet kan horen) Jij, kleine sprinkhaan, met jou heb ik nog een eitje te pellen. (naar af)

Ann Ik eet geen eieren. Alleen confituur.

Het zeskoppig Creatief Team af. Dubois kijkt naar Ann.

Dubois Wat moet ik nu met jou? Jij schijnt wel uit de kluiten gewassen te zijn.

Ann Waardering komt altijd sympathiek over. Waar vind ik de reproductieafdeling?

Dubois (wijst) Voorbij die deur en dan met de trap naar beneden.

Ann naar de deur, af.

Dubois Wel een strevertje. Maar het is een vrouw. Hoelang kun je daarop vertrouwen? En dat fameus Creatief Team? Zes hoog gestudeerde slippendragers. Ik moet nadenken! (handen aan zijn hoofd, een beetje gebogen, traag af.)
Einde scène zes

Scène zeven

Eric ontmoet Ann in het park. Eerst wil hij haar zo maar voorbij lopen, maar dan bedenkt hij zich.

Ann Hallo!

Eric Hallo! Ik heb je deze morgen even gezien in het bedrijf. Wat doe je precies?

Ann Ik? Ik bedien een fotokopieerapparaat bijna zo lang als een trein. En soms komt er ook een soort stoom uit. En jij?

Eric Ik zit in een bureau naast dat van het Creatief Team. Zij geven mij opdrachten. En hoe gaat het met jou?

Ann Uitstekend. Ik heb al twee keer promotie gemaakt. Maar wat dat in centen wilt zeggen weet ik niet.

Eric Het schijnt dat je graag gezien bent door de baas.

Ann Niet overdrijven. Ik heb wel de indruk dat het Creatief Team dat allemaal niet zo graag heeft.

Eric Daar heb ik niets over gehoord. Toch zou ik maar oppassen als ik jou was. Die Hubert is geen simpele.

Ann Hubert? Is dat de verantwoordelijke van het team?

Eric Ja. Hij is niet het grote licht, maar is niet te onderschatten. Hij is tot alles in staat.

Ann Ik ben niet bang. Hoe gaat het met dat toneeltje?

Eric Prima. Wij rekenen nog op jou.

Ann Gen probleem. Wat is het onderwerp nu ook weer?

Eric Over de relatie tussen man en vrouw. Niet zo belangrijk. Maar, men wilde dat absoluut. Ken jij je tekst al?

Ann Zo goed als.

Eric Jij wilt toch je rol spelen? Jij en ik man en vrouw?

Ann Voor op het toneel kan dat. Hoeveel opvoeringen zijn er voorzien?

Eric Twee.

Ann Prima. Laat maar iets weten. (enkele passen naar Eric) Heb jij al een ...

Eric ...een...(denkt na) Neen. Als je dat bedoelt. Ik voel me nog een beetje te jong. Ik wil eerst carrière maken.

Ann Succes! (beiden af)

Einde scène 7

Scène acht

In het kantoor van mijnheer Dubois. Hij staat met zijn gezicht naar de zaal. Achter hem staan de zes mannen van het Creatief Team. Naast Dubois staat mijnheer Janssens met een dik dossier in de hand. Hij trekt een ongelukkig gezicht.

Janssens Zo kan het niet verder, Guido. Iedere keer loopt het fout. Gelukkig dat jij die campagne met de erwtjes nog goed hebt kunnen opvangen. Onder ons gezegd: nog nooit zijn er zoveel erwtjes verkocht.

Dubois Zeker, zo kan het niet verder. Ik baal er van. Al zie ik het niet zo best zitten: selder met paprika. Enfin. "Lekker eten", is de enige slogan die er uit de bus is gekomen. Dat kun je tegen de kat of de hond zeggen, die verstaat dat toch niet.

Janssens Misschien moet ik naar een andere reclamefirma gaan. Er zijn er meer dan producten die goed verkopen. Ik ben radeloos.

Dubois Leo, jij moet doen wat je niet laten kunt.

Janssens Ik heb ook rekenschap af te leggen aan mijn raad van bestuur.

Dubois Alle begrip, Leo. Alle begrip.

Janssens Hoe gaan we nu afspreken?

Dubois Jij zei dat het héél dringend was.

Janssens (denkt na) Oké. Deze namiddag kom ik terug. (vertrouwelijk) Het zou me echt spijten, indien ik naar een andere reclamemaker moest uitzien.

Dubois We doen ons best.

Janssens geeft Dubois een hand. Janssens af.

Dubois (draait zich om, kijkt naar zijn Creatief Team) Jullie staan daar schoon. Weten jullie wel hoeveel het me per minuut kost om jullie zo maar gewoon te laten ademhalen? Waar is jullie spirit gebleven? Of zijn jullie creatief leeg?

Man 1 Te weinig tijd, mijnheer Dubois. Gewoon te weinig tijd.

Dubois Waar heb ik dat nog gehoord? Te weinig tijd?

Man 1 Die folder met dat Chinees ondergoed, heeft te veel van ons gevraagd.
Overschakelen van ondergoed naar selder is niet zo maar gebeurd.

Dubois Het verschil tussen het overschakelen van een heerlijke Havanna naar een sterke
whisky is even groot. Dit is juist creativiteit.

Man 1 Als jij het zegt.

Dubois Deze namiddag moet het klaar zijn. Janssens krijgt ook veel noten op zijn zang.

Man 1 Hij is ook een goede klant, patroon.

Dubois Juist daarom. Lukt het, denken jullie?

Man 1 We zullen zeker proberen.

Dubois (kwaad) Proberen, proberen.

Dubois zingt lied PROBEREN

Ref.
We zullen het proberen, baas
Lukt het denken jullie? Vandaag?

Jullie draaien met de vingers rond en rond
Jullie draaien met de vingers rond en rond

Jullie denken na en denken na, denken
Jullie denken na en denken na, denken

Jullie moeten blijven proberen, proberen
Jullie moeten blijven proberen, proberen

Creatief Team (samen) Wij zullen proberen, baas.

Dubois Ik zal jullie een duwtje in de rug geven. (denkt na, roept naar Julie die zich in
een aangrenzend lokaal bevindt) Julie!

Julie (op) Ja, meneer Dubois?

Dubois Haal dat jong springertje. Vlug!

Julie (nadenkend) Dat jong springertje...

Dubois Dat smal juffrouwke. Ze werkt op de reproductieafdeling.

Julie Ann.

Dubois Ja, die. Ik kan toch niet alle namen van buiten leren?

Julie Ann.

Dubois Zegt dat ze vliegensvlug naar hier komt.

Julie Ze zal op haar trein zitten.

Dubois Wat?

Julie Dat nieuw reproductietoestel.

Dubois Halen.

Julie (af)

Man 1 Ik weet niet waarvoor dit goed is, baas.

Dubois Ik wel en daar komt het op aan.

Man 1 We zitten in een dipje. Straks komen we er weer uit. Sterker als ooit.

Dubois Dat is jullie geraden. Dit is hier geen speeltuin.

Ann (op, kijkt rond) Hier ben ik.

Dubois Selder en paprika in een glazen bokaal. Hoe zou jij dat noemen.

Ann Iets gek. Dit is niet normaal.

Dubois Daar gaat het niet over.

Man 1 Zie je wel, baas. Als wij het niet vinden dan vindt niemand het.

Ann kijkt kwaad naar de zes van het Creatief Team.

Ann (nadenkend) Selder... Zuiderse selder. Zuiderse Selder, mijnheer Dubois.

Even is het stil. Dubois trekt zijn mond open. Blijft open, kijkt naar de zes, naar Ann.

Dubois Allelulia! Allelulia! Dat is het. Dat is het.

Man 1 Ik vind het echt niets, baas.

Dubois Dat had ik verwacht. Normaal.

Man 1 We maken ons belachelijk.

Dubois (roept naar af) Julie! Julie! Telefoon.

Julie (op met draagbare telefoon, geeft die aan Dubois) Alstublieft.

Dubois (vormt een telefoonnummer) Hallo! Ja, meneer Janssens zelf. Met Dubois.
(wacht even) Hallo, Leo? Ja, het is opgelost. We hebben in het juiste hoekje van ons geheugen gezocht. En gevonden. Wat? Zuiderse Selder. Eenvoudig toch. En wat een succes. Ja, juist. Paprika komt van het Zuiden en de combinatie tussen selder en paprika. Ja, je vindt het goed. Prima. We gaan nu aan de slag. Deze avond heb je het afgewerkte dossier in je bus. Ja. Dank je!

Dubois kijkt naar de zes, kijkt naar Ann, geeft telefoon terug aan Julie die weg gaat.

Dubois (tot Ann) Hoe was je naam ook weer?

Ann Ann, meneer Dubois.

Dubois Dank je. Jij mag voor de rest van de dag naar huis. Ik betaal je ganse dag. Jij hebt geniale ideeën. Waar haal je toch die prachtige zinnen?

Ann Mijn opa schreef gedichten en kreeg enkele internationale prijzen. Vroeger.

Dubois Vroeger? En nu niet meer?

Ann Hij heeft met de fiets een ongeluk gehad. Hij is door een BMW aangereden op het rond punt even buiten het dorp. Het gaat niet zo best met hem.

Dubois Wens hem veel sterkte! (naar Ann toe) Ik zal er over nadenken. Jij hoort thuis in het Creatieve Team. Dank je!

Ann af. Dubois kijkt naar het team.

Dubois Heren, wat is de commentaar?

Man 1 Ik vind het maar niks. Men zal het verband leggen met seks. En dat kan toch niet de bedoeling zijn.

Dubois Seks? Lieve man, (gaat naar Man 1 toe) Welke associaties men ook maakt, dan zal mij worst wezen. Zuiderse Selder. Dat is het. Het zal verkopen. Iedereen zal er van willen proeven. Zuiderse Selder, olé!

Man 2 Het is al de tweede keer dat wij voor schut gezet worden, door ...dat jong ding.

Dubois Goed opgemerkt. Prima. We moeten het Creatief Team eens goed door elkaar schudden. Bepaalde leden ontslaan en nieuw bloed injecteren. Zo kan het in ieder geval niet verder. (klapt in de handen) Vooruit! Werk het dossier verder af.

De zes verlaten het kantoor van Dubois. Hij stapt naar de voorzijde van het decor.

Dubois Ann, Ann en haar opa.

Einde scène acht

Scène negen

Het podium is donker en verlaten. De scène speelt zich af ergens in de firma van Dubois. De muziek van het lied KOFFIE klinkt. Fluorescerend licht aan. Men ziet links en rechts plots 3 koffietassen (heel wit zodat ze goed de belichting weerkaatsen) verschijnen. Het zijn de 6 leden van het creatieve team die hun hand uitsteken. Even later zien we de personen opkomen. De twee rijen vormen een kring en zij dansen (draaien in een bepaalde richting rond) met hoog opgeheven voeten die ze steeds traag neerzetten. Ondertussen zingen zij hun lied. Terwijl ze ronddraaien, bewegen ze samen met hun tas, dan weer omhoog, dan weer naar het midden, en dan naar de buitenkant. Ze verlangen echt naar koffie.

Koffie, koffie, lekkere koffie
Wij willen koffie, lekkere koffie
Zwarte koffie met een wolkje melk
Koffie, koffie, lekkere koffie

Ze maken de kring groter, vormen terug twee rijen. De receptioniste op met een keukenwagentje waarop een thermos met koffie staat, een kruikje met melk en een potje met suiker. Zij gaat naast het wagentje staan. De linkerhand op de thermos en in de rechterhand een kruikje melk. Een voor een passeren de dansers de koffiebedeling. Ze houden hun tas onder de thermos. De juffrouw drukt op de thermos en er komt koffie uit. Voor de melk maakt zij een gebaar met haar hand. Wie melk wil knikt. Wie bediend is stapt verder in de kring dansers. Zo komt de ene na de andere aan de beurt. Nadien draait zij haar wagentje om en rijdt weg. Kijkt nog eens naar de dansers, groet, af.

De dansers drinken van de koffie met veel smaak en geste. Op het einde van de dans drinken ze allen hun tas leeg en houden die omgekeerd boven hun hoofd.

Muziek stopt langzaam. De belichting komt op. Fluorescerend licht langzaam uit.

Man 1 (naar het midden toe, kijkt naar iedereen.) Vrienden, ik heb een heerlijk idee. Een overheerlijk idee. Een fantastisch idee. Ik heb een uitzonderlijk heerlijk idee. Ik heb...

Man 2 Hola, collega! Laat ons daarover oordelen.

Man 3 Het zal op niet veel trekken. Ieder zijn kwaliteiten.

Man 4 Mijn oma zei altijd: "Laat iedereen uitspreken, iedere leugen bevat waarheden"

Man 5 Mijn oma zei altijd: "Iedere zot zijn waarheid"

Man 6 Mijn oma zei altijd: "Zwijgen is winter en zomer goed!"

Man 2 Mijn oma zei altijd: "Wie veel praat verslijt zijn tanden"

- Man 3 Mijn oma zei altijd: ...
- Man 4 Jij hebt geen oma meer.
- Man 3 Vroeger, toen ze nog leefde...
- Man 5 Laat onze filosoof eens iets zeggen. Straks slikt hij zijn woorden in en weet hij niet meer waarom hij zo dik wordt. Op een hap lucht staan toch geen calorieën, peis ik.
- Man 6 Luisteren wij liever naar fantastische ideeën.
- Man 2 Waar is die koffiekant? Vroeger bleef die altijd een half uur staan.
- Man 3 Er is er eens ene geweest die een halve kan uitdronk en nadien een halve dag op de wc gezeten heeft.
- Man 2 En koekjes? Vroeger waren er altijd koekjes. Ronde of vierkantige.
- Man 3 Bezuinigingen, man. Bezuinigingen.
- Man 1 Laat mij eens uitspreken.
- 5 mannen Laat hem eens uitspreken.
- Man 1 Jullie weten dat ik jaren de leider van het Creatief Team was. Nu met die komst van die kleine tafelspringer, die...
- Man 2 Ann.
- Man 1 Juist, Ann. Jullie weten dat ik de grootste vernedering van mijn leven heb ondergaan.
- Man 2 (lacht) Neen, collega! Dat was op de dag dat jij met Helga trouwde. Niet onder ene pantoffel maar onder een heel pak pantoffels. Zo een verstandige man als jij en je zo voor een sul laten aanzien.
- Man 1 Onderbreek me niet meer of ik hou mijn bek.
- 5 mannen (samen) Wij luisteren.
- Man 1 Wij werken al jaren als een hecht team samen. Alles vlotte rolde en bolde. De firma Inventief International kende het ene succes na het andere. En nu, komt die jonge springer, die...
- 5 mannen ...Ann ten tonele. Omdat wij niet zo vlug de juiste slogan konden bedenken, zijn wij de sigaar. De baas wil ons ontslaan of naar de kopieerafdeling laten verhuizen. Al die jaren hebben wij goede reflexen gehad. De juiste slogans

kunnen bedenken. Ik heb een uitstekend plan om dat jong ding stokken tussen de wielen te steken.

Man 2 Tussen de benen, bedoel je.

Man 3 Ze heeft mooie benen.

Man 4 Hoe kun je dat zien. Ze draagt altijd van die cowboybroeken. Ik moet altijd maar kijken naar die naam van die fabrikant. Dat etiket is groter dan de broekspijpen lang zijn.

Man 5 Het is ook de grootste niet.

Man 6 Klein maar fijn.

Man 1 Misschien is het best dat jullie ook eerst jullie ideeën vertellen.

Man 2 Gewoon doodschieten. Met van die plasticke revolvers van tegenwoordig moet dat lukken. Desnoods schiet je twee keer.

Man 3 Gewoon vergeven. Met een soort kaarsvet, heb ik gelezen, kun je tegenwoordig iemand doodmaken zonder dat die het merkt. Dat noem ik een zachte dood.

Man 4 De fiets een tikje geven met de auto. Gewoon in het voorbij rijden...

Man 5 Wat heeft dat lief meisje jullie misdaan? Wij zijn oude bokken en dat juffouweke is jong en blakend van nieuwe ideeën. Geef haar een kans.

Man 6 Maar wij liggen er wel uit.

Man 5 En dan? Ofwel rusten voor de rest van je leven of anders wat fotokopieën maken voor de jaren dat je nog moet uitzitten. Ik zou de voetbaluitslagen kunnen kopiëren. Jullie weten toch dat ik secretaris ben van de jeugdafdelingen?

Man 1 Niets van dat allemaal. Mijn plan is veel beter en valt niet op. Zo zachtjes en meteen succes. Ik heb het al een beetje uitgeprobeerd. Het wordt een knaller! Luisteren jullie even? Kom wat dichterbij. Ik wil geen problemen krijgen. Als het verkeerd afloopt: ik heb niets gezegd. Verstaan?

Men gaat dichterbij Man 1 staan. Hij praat heel zachtjes. Het publiek kan er niets van verstaan.

5 mannen (samen) Heerlijk. Fantastisch. Geniaal.

Muziek zet terug in. Men danst terug zoals voor het gesprek. Men zingt het lied. Belichting terug overschakelen naar fluorescerend licht. De personen terug af. Alleen hun tassen zijn nog zichtbaar terwijl de muziek nog doorspeelt. Plots trekken alle tassen zich terug. Belichting uit.

Einde scène negen

Scène tien

Ann zit op een bank in het park. Ze leest een krant en eet van een appel.

Eric komt aan. Blijft op afstand staan, kijkt naar Ann.

Eric Hallo!

Ann (kijkt op) Hallo! Jij hier?

Eric Sinds die voorstellingen in de parochiezaal heb ik van je vriendschap genoten, meer dan anders.

Ann Je weet toch dat dit maar een spel was.

Eric Ja, maar jij speelde dat zo overtuigend dat ik aan mezelf twijfelde. Zo iemand als jij zou mijn leven compleet maken.

Ann Heb ik gezegd dat ik niet met je wil praten? Jij bent een van mijn vrienden. Maar meer is er niet.

Eric En meer kan er niet komen?

Ann Ik zou niet weten waarom. Heb jij de krant al eens gelezen?

Eric De krant, is dat dat pak papier dat je in de hand houdt?

Ann Ja.

Eric Ik lees nooit kranten. Verloren tijd.

Ann (leest) Spaanse Selder veroverd de wereld. Vooral in Spanje is de verkoop van Viagra en soortgelijke producten met meer dan de helft teruggelopen. Maar ook in de andere landen is het succes van Spaanse Selder ongekend in de geschiedenis van de voedingsproducten. Men maakt de prognose dat het aantal geboortes in Europa volgend jaar met 12 procent zal toenemen. Prachtig, niet?

Eric Spaanse Selder? Is dat niet dat product waarvoor jij die slogan bedacht hebt?

Ann Ik heb voor een product in een glazen bokaal, een naam bedacht, ja.

Eric De mannen van het Creatief Team zijn razend op jou. Ze lopen de laatste tijd allemaal met een houten kop rond. Pas maar op, het zijn geen kerstekinderen.

Ann Ze doen maar.

Eric Meneer Janssens heeft aan onze baas gevraagd of jij niet bij hem zou mogen komen werken. Zelfs met een voorlopige standplaatswijziging was voor hem al genoeg.

Ann Ik blijf bij Dubois.

Eric Het is een rotzak, Ann. Die man gaat over lijken.

Ann Zo zijn er nog. Ik verdien goed mijn kost en dat is prima. Ik kan regelmatig iets voor oma doen.

Eric Hoe gaat het met je opa?

Ann Niet goed. Maar hij blijft wel leven.

Eric En hoe zat het nu weer met onze relatie?

Ann Prima.

Eric Dan mag ik je kussen?

Ann Morgen misschien.

Eric zingt lied MORGEN MISSCHIEN

gewone tekst gezongen door Eric, cursieve tekst gezongen door Ann. Bij het begin van de zang gaan ze tegenover elkaar staan. Eric maakt een buiging, met handen op de rug. Doet telkens enkele passen naar links, komt dan voor Ann staan, enkele passen naar rechts en dan terug voor Ann. Ann eet verder van haar appel.

Mag ik je kussen?
Morgen misschien
Mag ik je sussen?
Morgen misschien
Mag ik je strelen?
Morgen misschien
Mag ik je graag zien?
Morgen misschien

Eric (terwijl de muziek verder speelt) Wat mag ik dan wel?

Ann (steekt haar appel naar Eric toe) In mijn appel bijten.

Eric kwaad af. Ann gaat terug zitten en leest in de krant. Mijnheer Janssens op. Blijft staan, kijkt naar Ann.

Janssens Goede dag, juffrouw. (korter bij Ann, ziet dat ze het artikel over de Zuiderse Selder aan het lezen is) Dat noem ik nu eens furore, niet?

Ann Het loopt goed, hoor ik.

Janssens Jij hebt alles aangebracht, schijnt het. Maar Guido Dubois heeft alles verfijnd.

Ann Wie zegt dat?

Janssens Guido, mijnheer Dubois, wil ik zeggen.

Ann Raar. (recht, kwaad) Ik heb Zuiderse Selder uitgevonden. En daar heeft niemand anders maar de kleinste verdienste aan.

Janssens Dan moet ik je feliciteren. Het loopt als een trein. Weet je (vertrouwelijk) dat ik thuis ook Zuiderse Selder eet?

Ann Waarvoor is dat goed?

Janssens Dat mag ik je niet vertellen, van mijn vrouw. Het brengt leven in de brouwerij.

Ann Ik versta je niet.

Janssens Jammer. Wil je bij mij niet komen werken?

Ann Ik blijf bij Dubois.

Janssens Jij nog niet aan de Zuiderse Selder toe? Nog een goede dag! (stapt verder, af)

Ann (bijt in de appel, recht, laat krant liggen, naar af) Klootzak.

Ann af.

Einde scène tien

Scène elf

In het kantoor van Dubois. Hij zit achter zijn bureel, bekijkt papieren. Naar de deur toe. Roept op Julie)

Dubois Julie!

Julie (op) Ja, mijnheer Dubois?

Dubois Breng dat springertje, die Ann, naar hier. Ik moet haar dringend spreken.

Julie Ga je het Creatief Team ontbinden, baas. Ja, die Hubert is een opgeblazen kikker. Zoals men dat zegt.

Dubois Let op je woorden. Vooruit.

Julie (af en even later op met Ann) We zijn hier terug, baas.

Dubois doet teken dat Julie mag gaan. Wijst met zijn hand naar een stoel. Ann gaat zitten.

Ann Goede morgen, mijnheer Dubois.

Dubois Ik heb vernomen dat je opa, die met zijn fietsongelijk, vorige week overleden is. Jammer. Hoe gaat het met jou?

Ann Uitstekend. Het doet mij echt plezier dat die Zuiderse Selder zo goed loopt.

Dubois Ja, wij hadden een heel goede inval.

Ann Excuseer, mijnheer Dubois? Wij? Ik heb die woorden alleen gevonden. Mijnheer Janssens zegt dat jij die gevonden hebt en dat ik er maar als hulpje bijkwam.

Dubois Hij zal mij verkeerd begrepen hebben. Het is jouw verdienste, maar jij werkt voor mij. Alle uitvindingen gedaan in dienstverband zijn ten dienste van de opdrachtgever.

Ann Zo. Zo zit dat dus. Dan kan ik beter maar geen uitvindingen meer doen.

Dubois Dat laat ik in het midden. Ik heb het een en ander met jou te bespreken.

Ann Ik luister.

Dubois Er komen tal van geruchten binnen, over jou. Jij zou met meerdere jongens aanpappen enzovoort, enzovoort. Dat maakt mij bedroefd. Ik had zo al een beetje mijn hoop op jou gesteld om het bedrijf mee een duwtje in de rug te geven. Wij willen namelijk verjongen en uitbreiden.

Ann Ik kan niet volgen, meneer Dubois. Ik zou met jongens aanpappen?

Dubois Ja en van het ene woord komt het andere. Het zijn natuurlijk mijn zaken niet. En ik mag het eigenlijk niet vragen. Iedereen heeft zijn eigen leefsfeer. Heb jij met meerdere jongens te doen?

Ann (recht, kwaad) Ik, met jongens? Komaan zeg! Wie heeft dat geroddeld?

Dubois Het zijn geen roddels. Meerdere mensen zijn mij dat komen vertellen. Mensen waarvan je dat niet zou verwachten. Heb jij met jongens te maken gehad?

Ann (denkt na) Jongens? Ja.

Dubois Zie je wel. Toch niet zo maar uit de lucht gevallen.

Ann Ik heb een toneelstukje gespeeld met de kinderen van het laatste jaar. Samen met o.a. Eric, die hier als tekenaar op de computer werkt.

Dubois Eric? Ja, dat zal dan wel.

Ann Nadien hebben we samen een pintje gedronken en heb ik meerdere medespelers gefeliciteerd en gekust. Op de wang.

Dubois Nu, eigenlijk gaat mij dat niet aan. Men meldt mij dat je trouwplannen hebt.

- Ann Trouwplannen?
- Dubois Ja, trouwplannen. Je zou zelfs al een tijdje zwanger zijn en bepaalde plannen hebben. Is dat zo?
- Ann Ik ben nog nooit met een man naar bed geweest, als je dat bedoelt.
- Dubois Tja, ik blijf er toch bij dat men dat zo maar niet kan komen vertellen omdat men dat leuk vindt. (kijkt op uurwerk) Ik heb geen tijd om te discuten over banaliteiten. De raad van beheer heeft beslist, deze morgen nog, dat wij onze samenwerking gaan stopzetten. Ik betreur dit ten zeerste: jij was een goede kracht.
- Ann (zet zich) Wel heb je van mijn leven...
- Dubois (doet vertrouwelijk) Je zal misschien al wel weten dat men over mij roddelt dat ik eigenlijk van vrouwen op de werkvloer niet zo veel moet hebben. Dat is natuurlijk een grote leugen, maar dat gerucht blijft maar rondgaan. In werkelijkheid waardeer ik ten zeerste de samenwerking met vrouwen. Zelfs met jonge vrouwen. (recht) Zo, dan is dit geregeld. Je kunt verder alles regelen met Karel van de boekhouding. Maar in jouw geval zal er niet veel te regelen zijn: je bent nog maar enkele maanden hier. Het ga je goed.
- Ann Wie heeft er geroddeld? Wie heeft er gelogen? Wie heeft mij belachelijk gemaakt? Noem namen?
- Dubois Juffrouw, ik zou niet graag hebben dat je agressief begint te worden.
- Ann Ik ben niet agressief. Ik wil alleen de waarheid weten. (kijkt rond) O, ik begin het al te weten. Dat fameus Creatief Team van jou heeft zich op mij gewroken. Hubert had het gezegd. Ik heb alles gedaan wat ik maak kon voor jouw bedrijf en die leeglopers hebben mij aan de schandpaal genageld. En jij laat mij vallen als een baksteen. Dank u!
- Dubois Je moet het zo niet opvatten.
- Ann Een complot. Men had mij er voor gewaarschuwd. Maar ik geloofde dat niet. Ik was te eerlijk en te goedgelovig. Had ik je niet uit de puree geholpen met die twee slagzinnen dan was ik onbesproken en een trouwe medewerker.
- Dubois Het leven is nu eenmaal zo.
- Ann Ik neem zelf ontslag, mijnheer Dubois. Jij bent een zak. Een grote zak. (kwaad af)

Einde scène elf

Scène twaalf

Ann zit op een bank in het park(plein). Ze is kwaad. Legt appel neer, zingt haar liedje.

De wereld is een schouwtoneel
Iedereen speelt een rolletje
Sommigen zoals konijnen
In een holletje, diep in 'n berg
Eigenlijk helemaal geen erg
Maar hun rolletje is gericht
Op het leven van anderen
Ik heb nooit een vlieg kwaadgedaan
Anderen hebben mij geslaan
En nu naar het leven gestaan
En nu zal Ik zal mij wreken.
Waarom kunnen mensen zo zijn
Dat ze mij ongelukkig maken

Ann zet zich, weent. De muziek speelt nog even door om de gevoelens van Ann uit te drukken.

Eric (op, blijft op afstand staan, kijkt naar Ann) Hallo!

Geen antwoord.

Eric (luider) Hallo!

Ann (kijkt naar Eric, recht, springt naar hem toe) Jij, jij, wat heb jij allemaal tegen die dikzak van een Dubois gezegd. (Eric geschrokken achteruit) Ik ben ontslaan, is dat jullie wens? Zijn jullie nu tevreden? Krapuul!

Eric Ik, ...

Ann Zwijg. Er is al genoeg gelogen. En kom nu niet zeggen dat jij niets gezegd hebt.

Eric Ann, ik zit er voor niets tussen. Dubois heeft mij alleen gevraagd of ik je goed kende. Ik heb ja geantwoord. Of toch een beetje. Hij vroeg me dan of je regelmatig omgang had met jongens. Ik heb geantwoord dat ik vermoedde dat jij met iedereen een goede relatie had. Hubert stond naast mij. Hij zegde dat met relatie ook bedoeld was er mee betrekkingen hebben.

Ann Jij hebt mij mee aan de schandpaal gepraat. Schone meneer. Zie je nu waarom ik niets van je niets moest weten? Jij had voor mij moeten opkomen. De waarheid en niets dan de waarheid! Sukkel!

Eric Ik kon niet! Anders had ik buiten gelegen. Ik wilde wel.

Ann En nu? Is het nu beter?

Eric Ik heb je toch gewaarschuwd? Jij had je voorzorgen moeten nemen.

Ann Ik heb geen condoom nodig gehad, als je dat bedoelt.

Eric Dan is het niet waar? Dan ben je niet in verwachting? Ik dacht al van wie kan dat zijn?

Ann Twee keer een sul. Als ik met iemand ooit naar bed had willen gaan, al was het maar een eenmalige gebeurtenis, dan was het met jou geweest. Maar aan zoiets heb ik nog niet gedacht. Ik wilde eerst carrière maken. En ten tweede: jij gelooft niet in mij. Jij had mij moeten verdedigen. Gewoon zeggen tegen Dubois dat jij in mij gelooft als een rots in de branding. Op deze rots wil ik een kerk bouwen, weet je nog?

Eric Ik wist niet dat ze jou buiten wilden. Een soort van plagen, dacht ik.

Ann Het ga je goed, Eric. Je bent een kind en zult altijd een kind blijven. Een agressief kind, bedoel ik. Maar, laat het jou een troost zijn: er lopen op deze wereld meer sukkelaars als jij rond. No rules, no balles.

Eric traag af. Ann blijft zitten, weent.

Einde scène twaalf

Begin scène dertien

Oma zit buiten, onder een parasol, voor haar huisje aardappelen te schillen. Ann komt wenend op. Blijft voor oma staan, zingt. Oma legt mes neer. Kijkt naar Ann.

OMA, IK BEN ZO ONGELUKKIG

Oma, ik ben zo ongelukkig
Ik kan bijna niet meer wenen
Ik heb bijna geen tranen meer
Oma, ik haat heel de wereld
Heel de wereld is tegen mij
Heel de wereld bedriegt mij
Ik bedoelde het goed, heel goed
Maar mensen misbruikten mijn hoop
Ik wilde bouwen aan een wereld
Van liefde en vreugde en geloof
Maar men trapte steeds op mijn hart
Waarom zijn mensen nu zo hard
Gevoelloos en zonder eerbied.
Oma, ik ben zo ongelukkig.
Oma, ik hou van jou, altijd.

Ann valt oma in de armen. Omhelzing

Ann (tussen de tranen door) Oma, ik wil je alles vertellen. Oma...

- Oma Je moet mij niets vertellen, kindje. Niets. Je moet gewoon maar wenen en mij goed vasthouden.
- Ann Bij die firma Dubois had men van alles achter mijn rug verteld. De baas...
- Oma Sommige mensen zijn bij hun geboorte een beetje mismaakt, kindje. Als je het vergelijkt met een auto dan kun je zeggen: het zijn nieuwe auto's waarbij de blutsen er speciaal ingemaakt zijn, bij de constructie van de auto. En andere mensen bedoelen het goed, maar doen het op een verkeerde manier. Weer anderen...
- Ann Oma, ik kom hier met mijn miserie. En hoe gaat het met jou, nu je zo alleen bent.
- Oma Niet goed, kindje. Niet goed. Ik kan mijn draai niet vinden. Dag en nacht denk ik aan opa. 's Nachts, zelfs als het koud is in de kamer, haal ik mijn handen van onder het laken en sla op het deken naast mij. En dan wrijf ik over het deken om te voelen of er geen persoon naast mij ligt. Opa was een fantastische mens, kindje. Een fantastische mens. Eenenvijftig jaar zijn wij getrouwd geweest en nu ben ik alleen. Ik kan het nog altijd niet geloven. Alleen, kindje. Alleen.
- Ann Hij is 's nachts gestorven. Ik had graag een laatste glimlach van hem kunnen zien. Een laatste keer glimlachen.
- Oma Hij blijft glimlachen, Ann. Opa. Hij is van ons heengegaan zoals ik hem leerde kennen, toen wij nog jong en speels waren. Een eeuwige glimlach.
- Ann Hij zei eens dat iedere mens beperkt is in zijn talenten en mogelijkheden, maar dat men zich zo duur mogelijk moest verkopen. Studeren of werken was voor hem hetzelfde. Maar je moest je levensweg zelf zoeken.
- Oma Ik wist dat het een van de dagen ging gebeuren. Dat zag ik zo. Maar ik wilde niemand daarbij. Ik wilde alleen zijn met mijn man. Om twee uur 's nachts had hij nog goesting in een pak frieten. Ik heb de friteuse opgezet, aardappelen geschild en in schijfjes gesneden. 4 aardappelen maar. Ik heb ook zijn speciaal sausje gemaakt: een ei gemengd met mayonaise in een soeptas. Ik had de fritten speciaal heel licht gebakken. Hard gebakken zou hij niet kunnen binnenkrijgen. Hij glimlachte en zijn ogen gingen heel breed open. Hij knikte. Even later hoorde ik geen ademhaling meer. Ik heb de fritten en de saus op het nachtkastje gezet en heb zijn beide handen vastgenomen. Tegen de morgen, toen de haan van de burens kraaide, heb ik zijn handen losgelaten. Ze waren koud als ijs. Ik heb zijn mond en ogen dichtgedaan. Ik heb hem goed ondergestopt en ben naar de burens gegaan om de dokter te verwittigen.
- Ann Opeens voel ik me veel beter, oma. Hier bij jou voel ik me thuis.
- Oma Hoe vlugger je wat tegenslagen krijgt, hoe vlugger je je kunt wapenen in de toekomst.
- Ann Ja, oma.

Oma Ben je ook niet een beetje verliefd?

Ann Ik weet het niet, oma. Ik ben wel eens verliefd geweest, maar dat duurde niet lang. Echte liefde moet mij een beetje doen zweven. Gelukkiger maken.

Oma En laat me nu alleen. Kom morgen maar terug.

Ann Oma, red je het wel alleen?

Oma Zeker. En iedere avond komt er iemand slapen. 's Morgens heb ik altijd een uitgebreid buffet. De afwas doen ze allemaal zelf.

Ann Als je wilt, dan kom ik wel...

Oma Neen, kindje. Verwerk eerst je eigen problemen. Misschien rijden we volgend jaar naar Lourdes. Het schijnt dat daar zoveel volk komt. Met heel de familie. Als je een dan vrijer hebt, dan mag die ook mee. Jij mag dan bij mij slapen.

Ann Dag oma. (omhelzing. Ann af. Oma kijkt voor zich uit)

Einde dertiende bedrijf

Veertiende bedrijf

Ann zit op een bank in het park. Rustig. Ben op. Ziet Ann. Resoluut naar Ann.

Ben Zeg, Ann, nu moet jij voor mij eens iets doen. Als je wilt, natuurlijk.

Ann Dag, Ben. Heb je het nieuws al gehoord?

Ben Over jou? Een beetje.

Ann Men zegt zelfs dat ik abortus heb laten plegen.

Ben Ben je nog zo onnozel om je met dat soort geroddel bezig te houden? Komaan, Ann. Ik dacht dat je slimmer was.

Ann Dit heeft met slimmigheid niets te maken.

Ben Als iets je raakt, dan moet je je weren. Maar je mag je vooral niet ongelukkig maken. Tijdig de batterijen opladen. Ik heb ook nieuws gehoord.

Ann Over?

Ben Mijnheer Dubois is op het politiebureau moeten komen. Hij zou enkele maanden geleden een oudere fietser omver gereden hebben aan het rond punt even buiten het dorp.

Ann Mijn opa. Hij is vorige week begraven.

Ben Van dat ongeluk?

Ann Ik weet het niet. Het was een lieve opa.

Ben Alle opa's zijn lief. Zelfs de mijne.

Ann En waarmee kan ik je nu helpen?

Ben Ik weet eigenlijk niet of jij me kunt helpen.

Ann Dat is straf. Je komt speciaal naar hier om mij iets te vragen en nu twijfel je. Wat ben jij voor iemand?

Ben Vooruit dan maar. Ik speel mee in een toneelstukje en op zeker moment moet ik dansen.

Ann (kijkt naar Ben) Ja, dat kan moeilijk worden.

Ben Laat me uitspreken. Ik moet dus dansen, maar ik weet niet wat ik moet dansen en hoe ik dat moet aanleren.

Ann Vraag dat aan de regisseur.

Ben Ik dacht dat jij mij dat zou kunnen leren, tenzij je niet wilt natuurlijk.

Ann (lacht) Sukkelaar. Ja, voor jou wil ik dat doen. Komaan, smijt de spieren los.

Ben Wat?

Ann Schud met je lichaam zodat alles beweegt en draai eens met je hoofd in iedere richting, probeer je benen in een knoop te krijgen, enfin, zorg dat je kunt dansen.

Ben (maakt vreemde bewegingen met zijn lichaam, Ann moet lachen) Is het zo goed?

Ann En wat voor soort dans moet je doen?

Ben Ik mocht kiezen. Volledige vrijheid. Ik denk, maar dat zal misschien niet mogelijk zijn, een liefdesdans. Een soort liefdesverklaring met een dans. Dus zonder woorden.

Ben tovert een klein toestelletje uit zijn jas en meteen klinkt er muziek. De keuze van de muziek is volledig vrij. Ann maakt enkele bewegingen, Ben doet dat na. Soms lukt het goed, soms is het helemaal verkeerd. Ann blijft met veel geduld aanleren. Op zeker moment kijkt Ann naar Ben die een heel ernstig gezicht trekt.

Ann (stopt met dansen, ostentatief, lachend) Zeg flauwe, waarom trek jij zo een lelijk gezicht?

Ben Mijn gezicht zal altijd zo zijn, peis ik.

Ann Nu, serieus. Waarom?

Ben Omdat ik bang ben om... verliefd te worden op jou. Ik wil een beetje afstandelijk zijn. Versta je dat?

Ann Neen. Trek ten minste een normaal gezicht.

Ben Ik zal mijn best doen.

Ann Anders, mag je een klein beetje glimlachen.

Ze dansen nog wat verder.

Ann (moe, zet zich) Nu moet je het al kennen. En kun jij dat aan je partner aanleren?

Ben Dat is het nu juist. Heb ik dat niet verteld?

Ann Wat?

Ben Men is nog op zoek naar een partner. Ze hebben er al twee gehad. De een was te groot, de andere te dik. (kijkt naar Ann) Eigenlijk, iemand met jouw figuur, dat zou prima zijn.

Ann Oké! Ik doe het.

Ben Ik heb nog niets gevraagd. Wie zegt dat ik dat wel wil?

Ann Ik doe het. Echt.

Ben Daar had ik nu eens niet op gehoopt. Fantastisch.

Ann Echt!

Ben (wil naar Ann toe om haar te kussen, net voordat hij haar aanraakt, trekt hij terug, verontschuldigt zich) O, dat is misbruik van vertrouwen. Dat mag niet.

Ann Hoort dat dan niet bij die dans?

Ben Ik verwittig je wel wanneer je moet komen repeteren. Bedankt, Ann! (loopt vlug naar af.

Ann Ben, wacht even! Ik moet je wat vragen. Je moet iets voor mij doen, als je wilt ten minste.

Ben (al lopende terug) Ik luister.

Ann Hoe gaat het met je studies?

Ben Prima. Ik word dokter. En het zal me lukken ook. Ik zal er voor knokken.

Ann Nog zeven jaar.

Ben Snap je nu waarom ik niet naar de meisjes mag kijken? Zeven jaar afstandelijk vrijen, is niet te doen. Was er nog iets?

Ann Ja, je vader had die geen klein drukkerijtje?

Ben Vroeger ja.

Ann Spijtig, ik wilde iets vragen?

Ben Zoek je werk? Bij mijn vader kan dat. Dat kleine drukkerijtje is heel groot geworden. Als je echt werk zoekt, dan mag je aanstaande maandag al beginnen. Om 8 uur. Ik geef gewoon een telefoontje naar mijn vader.

Ann Kan dat zo maar?

Ben Ik ben de zoon van mijn vader. Voor mij doet hij alles. Wat zou je willen leren?

Ann Hoe weet je dat ik iets wil leren?

Ben Ik ken je.

Ann Zeefdrukken.

Ben Zeefdrukken is tegenwoordig met moderne machines, maar er staat hier of daar wel een oud machine dat je nadien kunt meenemen, naar huis.

Ann Hoe weet jij...

Ben Ik ken je. Ann heeft grootse plannen. Dat voel ik. Terugvechten, Ann. De wereld is meer dan een bende ...klootzakken. Ik zal je wel helpen. Niet vergeten: maandag om 8 uur. En goed gewassen en haren gekamd. (vlug af)

Ann (citeert) Wanneer er ergens een deur dicht gaat, gaan er twee deuren open. Alleen, je moet die deuren vinden. (zet zich)

Janssens (op, met winkeltas) Als dat onze juffrouw van de Zuiderse Selder niet is.

Ann Ha, mijnheer Janssens. (naar hem toe, geeft een hand)

Janssens Heb je het ook al gehoord van mijnheer Dubois?

Ann Ja, alles gaat vlug rond, mijnheer Janssens.

Janssens Jammer. Voor zo een bloeiend bedrijf.

Ann Jammer, héél jammer voor mijn opa. Hij is vorige week begraven.

Janssens Was het jouw grootvader...

Ann Ik weet niet dat het als gevolg daarvan is. Maar er zijn verwickelingen gekomen. Het ongeluk zit er zeker voor iets tussen. Ja, mijnheer Dubois.

Janssen Zou jij bij mij niet willen komen werken? Jij bent een uitzonderlijk talent.

Ann Dat doet me echt plezier, mijnheer Janssens. Jouw waardering doet mij echt plezier. Ik heb eigenlijk ook plannen.

Janssens Jij wilt een eigen bedrijfje opbouwen?

Ann Klein beginnen, mijnheer Janssens. Klein beginnen. Kom binnen enkele weken maar eens langs.

Janssens Dat zal ik zeker doen. Weet je wat er in mijn winkelzak zit?

Ann Je hebt gewoon gewinkeld. Siroop misschien of Choco?

Janssens (toont vertrouwelijk, kijkt rond dat niemand het ziet) Zuiderse Selder. Tegenwoordig verkoopt men dat ook al in vacuümverpakking. In een bokaal is het eens zo krachtig.

Ann Het doet mij plezier dat het zo een succes kent.

Janssens Zo bij de tv een knabbeltje en een sabeltje en dan ben je eens zo fris. Ik heb ook het gevoel dat ik aan mijn tweede jeugd bezig ben.

Ann Lang leve de Zuiderse Selder.

Janssens Zeker weten. Op naar het grote feest. (vlug af, Ann kijkt na)

Einde scène veertien

Scène vijftien

Voor een oud boerderijtje waar Ann haar bedrijfje geïnstalleerd heeft. Wat verpotten, een raam voor zeefdruk, wat papiertjes op een tafeltje en wat toebehoren. An is bezig met deksels op verpotten te doen. Oma, op, kijkt naar Ann.

Oma (luid en een beetje kwaad) Je doet het verkeerd!

Ann (kijkt op) Wat doe ik verkeerd?

Oma Als je het zelf niet weet!. Haal twee stoelen. Vlug.

Ann Wat nu weer?

Oma Ik heb een koffiekannetje bij en tassen. Als je lang wacht wordt de koffie koud.

Ann Oma, jij stoort mij.

Oma Ben ik er weer te veel? Twee stoelen!

Ann haalt 2 stoelen uit het huisje. Oma schenkt koffie in. Ze drinken.

Oma Zie je nu dat je verkeerd werkt? Je moet regelmatig rusten.

Ann Zo oud ben ik toch nog niet?

Oma Wat? Oud? Ik wil gerust nog eens om ter snelste met je lopen tot aan de kerk.

Ann Welke kerk?

Oma En hoe gaan de zaken?

Ann Ik heb al affiches mogen maken voor het bal van de biljartclub. Maar het komt wel klaar. Ik wil het grootste reclamebureau worden uit de streek. Groter dan de firma Dubois.

Oma Je moet alleen kunnen overbruggen. Hoe zit het met de centen?

Ann Nog vier bonnetjes te betalen. (toont aan oma)

Oma (neemt de papiertjes vlug weg) Ze zijn al betaald. Heeft mijn dochter al gebeld?

Ann Dat hoeft niet. Ik lees de resultaten van mijn zus wel in de kranten. Ze doet het goed in Australië. Tennis is haar leven. Ja, jouw dochter heeft gebeld. Het is er te warm, zei ze.

Oma Dan had ze hier maar moeten blijven.

Agent (de wijkagent op) Hallo. Het wordt hier een echte fabriek, zie ik. (kijkt rond) Voor dat reclamebord "Reclameadvies Ann" heb je daarvoor een vergunning?

Oma Ik heb een toestemming gegeven.

Agent Ja? (tot Ann) Je weet toch dat je voor reclame toestemming moet hebben.

Ann Vergeten, agent.

Agent Als ik het zie hangen, dat bord, dan moet ik een bonnetje schrijven.

Oma Maar je ziet niets, agent. (draait de agent naar de andere kant) Zie je nu een bord hangen?

Agent Jij manipuleert ambtenaren in dienst.

Oma Heb jij een bord gezien? Weet je wat? Straks na je dienst kom je hier alles wat helpen opruimen. Ann zal dat waarderen.

Agent Wat? Wat hoor ik?

Oma Jij hebt goede werkschoenen aan. Herman, jij moet je wat socialer opstellen. Kijk eens diep in mijn ogen.

Agent Liesbeth, jij doet de duivel geweld aan. Als je geen aangetrouwde familie was, dan maakte ik een bonnetje op. Geweldpleging op een agent in dienst.

Oma Kom, ik trakteer je op een tas koffie. (sleurt agent mee, schenkt koffie in, ze drinken samen) We moeten jonge mensen een beetje helpen, niet?

Als de koffie is uitgedronken, dan zet de agent zich recht.

Agent Zo, (tot Ann) Ik wens je alle succes toe. Ik hou wel een oogje in het zeil! (agent af)

Oma (tot Ann) Herman is een beste kerel. Alleen: hij loopt soms naast zijn schoenen.

Liesbeth, Wanda, Kathleen, Trees, Els, Lita, Chris, Karl, Leo, Herwig, Lowie, Fons, Ben, De Beer en Tim op. Gaan willekeurig staan. Zij zijn gekomen om de plechtige receptie bij te wonen.

De Beer (met briefje in de hand) Beste Ann, Wij komen je feliciteren met de plechtige installatie van je geweldig bedrijf. Wij wensen je alle succes toe.

Oma Komen jullie ook om iets te drinken?

De Beer Als dat zou kunnen. Een vlotte bediening hoeft niet. Wij hebben liever een bediening die lang meegaat.

Applaus.

Ben (naar Ann toe) Ann wil je dat dansje nog eens doen, met mij?

Ann Ben je gek? Zie mij hier nu staan?

Ben neemt Ann bij de hand. Oma duwt Ann vooruit en zo komt Ann in het midden van het podium. Muziek en Ben en Ann dansen. In de mate van het mogelijke kunnen nu al de aanwezigen meedansen.

Ann (tot Ben) Waarom lach je nu? Vorige keer trok je een vies gezicht.

Ben Nu heb ik alle redenen om blij te zijn. Dit is de dans van ons leven.

Op het einde van de dans kust Ben Ann. Applaus.

Alle aanwezigen zingen nu samen het lied Echte Liefde. Ook de andere spelers zijn er nu komen bij staan en zingen mee.

ECHTE LIEFDE

Echte liefde is onverbreekbaar
Echte liefde overwint alles op aarde
Echte liefde is van onschatbare waarde
Echte liefde blijft eeuwig bestaan

Waar mensen samenzijn
daar kan liefde ontstaan

Waar mensen samenzijn
daar kan liefde groeien

Waar mensen samenzijn
daar kan liefde bloeien

Waar mensen samenzijn
daar kan liefde heersen

Doek langzaam toe, terwijl men verder zingt.

Einde.